

Czwartek, 25 października 2018 r.

P8_TA(2018)0439

Wykorzystanie możliwości płynących z globalizacji: aspekty handlowe

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 października 2018 r. w sprawie wykorzystania możliwości płynących z globalizacji: aspekty handlowe (2018/2005(INI))

(2020/C 345/16)

Parlament Europejski,

- uwzględniając dokument Komisji z dnia 10 maja 2017 r. otwierający debatę w sprawie wykorzystania możliwości płynących z globalizacji (COM(2017)0240),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 września 2017 r. pt. „Zrównoważona i postępową polityka handlowa w celu wykorzystania możliwości płynących z globalizacji” (COM(2017)0492),
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 13 września 2017 r. dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego ramy monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych w Unii Europejskiej (COM(2017)0487),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 14 października 2015 r. zatytułowany „Handel z korzyścią dla wszystkich – w kierunku bardziej odpowiedzialnej polityki handlowej i inwestycyjnej” (COM(2015)0497),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie rocznego sprawozdania z realizacji wspólnej polityki handlowej ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 lipca 2016 r. w sprawie nowej, perspektywicznej i innowacyjnej przyszłej strategii w dziedzinie handlu i inwestycji ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie strategii w zakresie handlu elektronicznego ⁽³⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 13 września 2017 r. z wdrażania strategii polityki handlowej „Handel z korzyścią dla wszystkich” – kształtowanie nowoczesnej polityki handlowej w celu wykorzystania możliwości płynących z globalizacji” (COM(2017)0491),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 9 listopada 2017 r. na temat wdrażania umów o wolnym handlu w okresie od 1 stycznia 2016 r. do 31 grudnia 2016 r. (COM(2017)0654),
- uwzględniając rezolucję przyjętą przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w dniu 25 września 2015 r. pt. „Przekształcamy nasz świat – agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030”,
- uwzględniając rezolucję Rady Praw Człowieka ONZ nr 26/9, przyjętą 26 czerwca 2014 r., a w szczególności zawarte w niej postanowienie „powołania otwartej międzyrządowej grupy roboczej ds. korporacji międzynarodowych i innych przedsiębiorstw w kontekście praw człowieka, której zadaniem będzie wypracowanie międzynarodowego prawnie wiążącego instrumentu, regulującego – w ramach międzynarodowego prawa dotyczącego praw człowieka – działalność korporacji międzynarodowych i innych przedsiębiorstw”,
- uwzględniając wytyczne ONZ dotyczące oceny wpływu umów handlowych i inwestycyjnych na prawa człowieka,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0230.

⁽²⁾ Dz.U. C 101 z 16.3.2018, s. 30.

⁽³⁾ Dz.U. C 369 z 11.10.2018, s. 22.

Czwartek, 25 października 2018 r.

- uwzględniając orędzie o stanie Unii ogłoszone przez przewodniczącego Komisji Jean-Claude'a Junckera w dniu 13 września 2017 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 września 2017 r. w sprawie wpływu handlu międzynarodowego i unijnych strategii handlowych na globalne łańcuchy wartości ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2321 z dnia 12 grudnia 2017 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2016/1036 w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej oraz rozporządzenie (UE) 2016/1037 w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽²⁾,
- uwzględniając swoje stanowisko w pierwszym czytaniu z dnia 16 marca 2017 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego system certyfikacji własnej w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw odpowiedzialnych importerów cyny, tantalu i wolframu, ich rud oraz złota pochodzących z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka ⁽³⁾,
- uwzględniając swoje stanowisko w pierwszym czytaniu z dnia 4 października 2016 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1236/2005 w sprawie handlu niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie praw człowieka oraz norm społecznych i środowiskowych w międzynarodowych umowach handlowych ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie międzynarodowej polityki handlowej w kontekście nadrzędnych potrzeb związanych ze zmianami klimatu ⁽⁶⁾,
- uwzględniając art. 2 i 21 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
- uwzględniając nieoficjalny dokument służb Komisji z dnia 26 lutego 2018 r. zatytułowany „Feedback and way forward on improving the implementation and enforcement of Trade and Sustainable Development chapters in EU Free Trade Agreements” [„Informacje zwrotne i przyszłe działania dotyczące poprawy wdrażania i egzekwowania rozdziałów dotyczących handlu i zrównoważonego rozwoju w zawieranych przez UE umowach o wolnym handlu UE”],
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 14 lipca 2015 r. pt. „Wdrażanie wytycznych ONZ dotyczących biznesu i praw człowieka – stan realizacji” (SWD(2015)0144),
- uwzględniając wytyczne OECD dotyczące należytej staranności w odpowiedzialnym prowadzeniu działalności gospodarczej, opublikowane dnia 31 maja 2018 r.,
- uwzględniając sojusz na rzecz handlu bez tortur, zainaugurowany podczas Zgromadzenia Ogólnego ONZ dnia 18 września 2017 r.,
- uwzględniając opinię Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej z dnia 10 kwietnia 2017 r. pt. „Poprawa dostępu do środków ochrony prawnej w dziedzinie biznesu i praw człowieka na szczeblu UE” (1/2017),
- uwzględniając Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, w szczególności jej art. 4 ust. 1 zakazujący niewoli i poddaństwa,

⁽¹⁾ Dz.U. C 337 z 20.9.2018, s. 33.

⁽²⁾ Dz.U. L 338 z 19.12.2017, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 263 z 25.7.2018, s. 371.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 215 z 19.6.2018, s. 261.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 99 E z 3.4.2012, s. 31.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 99 E z 3.4.2012, s. 94.

Czwartek, 25 października 2018 r.

- uwzględniając dokument programowy Międzynarodowego Funduszu Walutowego, Banku Światowego i WTO z 10 kwietnia 2017 r. pt. „Making trade an engine of growth for all: the case for trade and for policies to facilitate adjustment” [„Wykorzystywanie handlu jako siły napędowej wzrostu gospodarczego dla wszystkich – jak handel i działania polityczne mogą ułatwić proces dostosowawczy”],
  - uwzględniając dokument OECD z czerwca 2017 r. dotyczący kluczowych zagadnień i zatytułowany „Making Globalisation Work; Better Lives For All” [„Jak wykorzystać globalizację? Lepsze perspektywy życia dla wszystkich”] ⁽¹⁾,
  - uwzględniając Konwencję UNESCO z 1970 r. dotyczącą środków zmierzających do zakazu i zapobiegania nielegalnemu przywozowi, wywozowi i przenoszeniu własności dóbr kultury oraz Konwencję UNIDROIT z 1995 r. dotyczącą skradzionych lub nielegalnie wywiezionych dóbr kultury,
  - uwzględniając wspólny komunikat Komisji i Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych pt. „W stronę strategii UE w dziedzinie międzynarodowych stosunków kulturalnych” (JOIN(2016)0029),
  - uwzględniając ogólne unijne rozporządzenie o ochronie danych obowiązujące od dnia 25 kwietnia 2018 r. ⁽²⁾,
  - uwzględniając art. 10 i 11 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej z 2010 r.,
  - uwzględniając art. 167, 207, 208 i 218 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
  - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego oraz opinie Komisji Rozwoju, Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Komisji Kultury i Edukacji oraz Komisji Prawnej (A8-0319/2018),
- A. mając na uwadze, że globalizacja jest ciągłym procesem prowadzącym do pojawiania się nowych wyzwań politycznych, gospodarczych i społecznych, z którymi trzeba będzie się zmierzyć w przyszłości, a także mając na uwadze, że wynika to z szybkiego postępu technologicznego i wywoła zmiany w zasadzie we wszystkich sektorach; mając na uwadze, że ramy regulacyjne i prawne nie nadążają za tymi zmianami, przez co zagrożone są ważne osiągnięcia społeczne;
- B. mając na uwadze, że skala nierówności dochodowej utrzymuje się na historycznie wysokim poziomie, ale mając na uwadze, iż odsetek ludności świata żyjącej w skrajnym ubóstwie spadł z 44 % w 1980 r. do 10 % w 2015 r.; mając na uwadze, że Parlament zgadza się z Komisją, iż globalizacja stanowi wyzwanie również dlatego, że płynące z niej korzyści rozkładają się nierównomiernie między ludźmi i regionami, a także mając na uwadze, że jeżeli nie podejmie się zdecydowanych działań, istnieje ryzyko, iż globalizacja spotęguje skutki postępu technologicznego i niedawnego kryzysu gospodarczego oraz przyczyni się do dalszego pogłębiania nierówności i polaryzacji społecznej;
- C. mając na uwadze, że otwartość światowego handlu i globalizacja przyniosły pozytywne skutki, gdyż doprowadziły do eliminacji ubóstwa w przypadku milionów ludzi, a także mogą przyczynić się do wzrostu gospodarczego, dobrobytu i konkurencyjności państw; mając na uwadze, że globalizacja stanowi również wyzwanie, a płynące z niej korzyści rozkładają się nierównomiernie między ludźmi i regionami; mając na uwadze, że globalizacja nie powinna mieć miejsca kosztem środowiska; mając na uwadze, że obywatele UE coraz silniej domagają się, aby unijna polityka handlowa gwarantowała, że towary wprowadzane na rynek UE wyprodukowano w godnych i zrównoważonych warunkach, oraz aby w zmieniającym się kontekście globalnym UE promowała program handlowy oparty na wartościach;
- D. mając na uwadze, że polityka opartego na wartościach otwartego i uczciwego handlu oraz polityka inwestycji wymaga prowadzenia szeregu skutecznych działań wspomagających, aby osiągnąć jak największe zyski i zminimalizować straty wynikające z liberalizacji handlu dla UE oraz społeczeństw i gospodarek państw trzecich; mając na uwadze, że osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju ONZ w zakresie eliminacji ubóstwa oraz doprowadzenia do postępu społecznego i środowiskowego powinno stać się punktem odniesienia, jeżeli chodzi o powodzenie polityki handlowej Unii;

⁽¹⁾ OECD, C/MIN(2017)2.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

Czwartek, 25 października 2018 r.

- E. mając na uwadze, że protekcyjność jest nazbyt uproszczoną i nieskuteczną odpowiedzią na wyzwania globalizacji; mając na uwadze, że strategie protekcyjności, których nie wdraża się zgodnie z zasadami WTO, doprowadzą do powstania efektu domina odczuwanego negatywnie przez wszystkich: importerów, eksporterów i konsumentów; mając na uwadze, że uczciwe i etyczne stosunki handlowe powinny stać się normą w międzynarodowych stosunkach gospodarczych;
- F. mając na uwadze, że zmiana klimatu spowodowana działalnością człowieka przebiega szybciej niż w najbardziej pesymistycznych prognozach Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC), różnorodność biologiczna zanika, a zanieczyszczenie, w szczególności związane z eksploatacją węglowodorów, zagraża przetrwaniu ekosystemów, w szczególności morskich, w perspektywie średnioterminowej;
- G. mając na uwadze, że UE ma prawo przyjmować strategie polityczne dotyczące handlu usługami kulturalnymi i audiowizualnymi w celu ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego oraz dziedzictwa kulturowego, a także w celu przyczynienia się do osiągnięcia celu zrównoważonego rozwoju nr 4 dotyczącego dobrej jakości edukacji; mając na uwadze, że do przedmiotowych innych postanowień należy wspólna polityka handlowa, jak określono w art. 207 TFUE;
- H. mając na uwadze, że art. 3 ust. 3 TUE stanowi, iż UE szanuje swoją bogatą różnorodność kulturową i językową oraz czuwa nad ochroną i rozwojem dziedzictwa kulturowego Europy;
- I. mając na uwadze bogactwo europejskich tradycji oraz silną pozycję sektora kultury i sektora kreatywnego, a także europejskie małe i średnie przedsiębiorstwa oraz różne europejskie systemy publicznych instytucji medialnych i publicznego wsparcia kinematografii, a także mając na uwadze, że promowanie różnorodności kulturowej, dostępu do kultury i demokratycznego dialogu musi pozostać zasadą przewodnią, zgodnie z podejściem UE do kwestii handlu międzynarodowego;
- J. mając na uwadze, że sektor kultury i sektor kreatywny to sektory przyczyniające się do tworzenia godnych miejsc pracy i dobrobytu gospodarczego, gdyż wytwarzają one ok. 2,6 % PKB UE, odnotowując przy tym wyższy wskaźnik wzrostu niż inne gałęzie gospodarki, a także mając na uwadze, że są to sektory w największym stopniu odporne na kryzysy finansowe; mając na uwadze, że rozwój handlu towarami i usługami z sektora kultury i sektora kreatywnego będzie stanowić istotny czynnik pobudzający zrównoważony wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy w Europie;
- K. mając na uwadze, że w ogólnym rozporządzeniu o ochronie danych określa się wysokie standardy dotyczące przetwarzania danych osobowych, które wymagają pewnej odpowiedzialności ze strony platform i dostawców usług w zakresie strumieniowej transmisji danych w odniesieniu do kwestii regulacji handlu międzynarodowego;
- L. mając na uwadze, że by wykorzystać możliwości płynące z globalizacji w odniesieniu do aspektów handlowych dotyczących dóbr kulturalnych, należy ściśle przestrzegać wszystkich międzynarodowych konwencji w sprawie ochrony dziedzictwa kulturowego, w szczególności postanowień konwencji haskiej z 1954 r., konwencji UNESCO z 1970 r. i konwencji UNIDROIT z 1995 r.;
- M. mając na uwadze, że dialog międzykulturowy sprzyja szacunkowi i wzajemnemu zrozumieniu, a także wspiera bardziej uczciwą wymianę społeczną i gospodarczą, w tym handel, ułatwiając rozwój praktyk promujących interesy wszystkich stron w bardziej zrównoważony sposób i z większym szacunkiem oraz zwalczanie nieuczciwych praktyk, takich jak niedozwolone klauzule umowne i jednostronnie narzucone warunki;

Wykorzystanie możliwości płynących z globalizacji

1. z zadowoleniem przyjmuje dokument Komisji otwierający debatę na temat wykorzystania możliwości płynących z globalizacji, uwypuklenie w nim kwestii ułatwiania dostępu do pozytywnych skutków globalizacji i jednocześnie podkreślenie potrzeby przeciwdziałania skutkom negatywnym;
2. podkreśla, że handel międzynarodowy nie tylko odgrywa decydującą rolę w rozwoju gospodarczym i współpracy państw w zglobalizowanej gospodarce, ale ma również zasadniczy wpływ na pokój, wzrost gospodarczy zrównoważony pod względem społecznym i ekologicznym, zatrudnienie, eliminację ubóstwa, bezpieczeństwo żywnościowe, prawa człowieka i walkę ze zmianą klimatu; w związku z tym dostrzega rosnącą odpowiedzialność UE za poszukiwanie odpowiedzi na te wyzwania w ramach jej globalnych stosunków handlowych i zewnętrznych;
3. zwraca uwagę na potrzebę skutecznego wzmocnienia kontroli nad handlem produktami podwójnego zastosowania i w konsekwencji apeluje o wdrożenie zobowiązań Unii wynikających z międzynarodowego Traktatu o handlu bronią;

Czwartek, 25 października 2018 r.

Podsumowanie sytuacji

4. zauważa, że w wyniku globalizacji państwa i gospodarki są w coraz większym stopniu wzajemnie powiązane; zwraca uwagę, że doprowadziło to do powstania międzynarodowych łańcuchów wartości oraz że łańcuchy te skutkują restrukturyzacją międzynarodowego podziału pracy oraz wpływają na wzajemną zależność krajów; przypomina, że ich niezwykle złożony charakter, brak przejrzystości i rozmycie odpowiedzialności może potęgować ryzyko naruszania praw człowieka i praw pracowniczych, faktycznej bezkarności za przestępstwa środowiskowe oraz ryzyko unikania opodatkowania i dopuszczania się oszustw podatkowych na dużą skalę; ponownie podkreśla korzyści płynące z polityki handlowej UE, opartej na wspólnych zasadach i wartościach, w tym również uwzględniającej takie kwestie jak prawa człowieka, warunki pracy i ochrona środowiska;

5. zauważa, że korzyści wynikające z globalizacji są nierównomiernie rozłożone między regionami i w obrębie społeczeństw, przy czym niektóre regiony i sektory odnoszą znaczące korzyści, natomiast inne odczuwają skutki zmian strukturalnych i rosnącego bezrobocia; zauważa, że wraz ze zmianami technologicznymi, takimi jak automatyzacja i cyfryzacja, powoduje to rosnący sceptycyzm wobec globalizacji wśród części społeczeństwa lub też jej odrzucenie; zauważa, że kryzys finansowy i gospodarczy wpłynął na podział dochodów i pogłębił problem ubóstwa; zwraca uwagę, że w 2014 r. średni współczynnik Giniego dla dochodów do dyspozycji gospodarstw domowych osiągnął najwyższą wartość odnotowaną w ciągu ostatnich 30 lat, ale wskazywał na szczególnie negatywną tendencję w przypadku niskich i średnich dochodów; zauważa, że w wielu państwach członkowskich UE klasa średnia skurczyła się, tak jak i zmalał jej udział w całkowitym dochodzie; wyraża przekonanie, że połączenie takich czynników jak podupadająca klasa średnia, obawy obywateli dotyczące pogorszenia ich sytuacji społecznej i gospodarczej oraz sceptycyzm wobec globalizacji może prowadzić do protekcyjnizmu jako nazbyt uproszczonej odpowiedzi na powszechne obawy; zauważa, że w tym kontekście ani nacjonalistyczna polityka protekcyjnizmowa, ani podążanie dotychczasową ścieżką nie jest właściwą odpowiedzią;

6. zwraca uwagę, że perspektywa zrównoważonej i prosperującej w przyszłości gospodarki kraju pomaga ograniczyć skalę nielegalnych przepływów migracyjnych do Europy i ułatwia zarządzanie nimi;

7. zauważa, że jeżeli gospodarka podupada, cierpi również demokracja; obserwuje niemal wszędzie pogarszający się stan demokracji; podkreśla, że obywatele są bardziej upodmiotowieni niż kiedykolwiek wcześniej, ale wielu z nich uważa, że demokracja nie służy już ich celom; zwraca uwagę, że tendencja ta z powodzeniem prowadzi do militaryzacji naszych społeczeństw przez autokratyczne i niedemokratyczne państwa oraz do wykorzystywania przez nie do własnych celów powszechnego sprzeciwu wobec globalizacji;

8. zauważa, że znaczenie gospodarcze Chin i innych państw Azji Południowo-Wschodniej znacząco wzrasta; podkreśla rosnące przepływy handlowe i inwestycyjne w tym regionie; zwraca uwagę, że tendencja ta utrzyma się w najbliższych latach; zauważa, że doprowadzi to do względnego spadku znaczenia obecnych światowych ośrodków gospodarczych Europy i Ameryki Północnej, a także do powstania nowych wyzwań związanych z utrzymaniem międzynarodowej polityki handlowej opartej na wartościach; podkreśla, jak ważne jest dostosowanie się do tych nowych wyzwań gospodarczych; wobec tego ponownie zwraca uwagę na potrzebę dalszego wzmocnienia wielostronnego systemu opartego na zasadach i wartościach; podkreśla, że zmiany te mogą zagrozić strategicznym interesom Europy;

9. zauważa, że globalizacja doprowadziła do szybszego i szerszego rozpowszechnienia technologii i innowacji oraz że technologia może być kluczowym czynnikiem umożliwiającym prowadzenie handlu; podkreśla, że UE nie opracowała jeszcze strategii w zakresie handlu elektronicznego ani nie rozważyła korzyści dla handlu międzynarodowego, jakie mogą wynikać ze stosowania rozwiązań internetowych i technologii rejestru cyfrowego;

10. zauważa, że gospodarka Chin charakteryzuje się znacznym wzrostem, dzięki czemu kraj ten zwiększa swój udział w rynku kosztem Europy i Ameryki Północnej; zwraca uwagę, że nowa chińska koncepcja „Jeden pas i jeden szlak” to próba uzyskania statusu największej światowej potęgi gospodarczej; podkreśla, że wpływ Chin, który nie ma jedynie charakteru gospodarczego, lecz również wymiar strategiczny i związany z bezpieczeństwem, obejmuje swoim zasięgiem całą Europę; uważa, że strategia „America First” (Najpierw Ameryka!) jest próbą reagowania na pogarszającą się koniunkturę gospodarczą w Stanach Zjednoczonych oraz wywiera destrukcyjny wpływ na światowy ład gospodarczy oparty na zasadach;

11. podkreśla, że w ostatnich dziesięcioleciach oś transatlantycka zawsze była gwarantem wolnego handlu światowego opartego na wartościach i może ponownie odgrywać tę rolę w przyszłości; zauważa, że w tym kontekście umowa transatlantycka mogłaby dostarczyć nowych bodźców;

Czwartek, 25 października 2018 r.

12. zwraca uwagę, że wielostronny światowy ład gospodarczy, w którego centrum znajduje się WTO, z trudem pozwala na uwzględnienie owych głębokich zmian, jak i zmieniających się interesów krajów w umowach międzynarodowych; zwraca uwagę, że narastający protekcyjizm w Stanach Zjednoczonych i w innych częściach świata, a także nieuwzględnianie potrzeb i oczekiwań krajów rozwijających się w umowach międzynarodowych to czynniki osłabiające WTO; uważa, że Organ Apelacyjny WTO ma szczególne znaczenie w kwestii rozstrzygania sporów handlowych, i jest poważnie zaniepokojony, że Stany Zjednoczone blokują mianowanie członków tego organu, co osłabia funkcjonowanie WTO; apeluje do Komisji o wykazanie się elastycznością w kwestii reformy Organu Apelacyjnego, ale także o to, aby należała na utrzymanie dwuetapowego mechanizmu rozstrzygania sporów; ubolewa, że cele zrównoważonego rozwoju nie są włączone do światowego programu na rzecz handlu, przez co nie uwzględnia się ich odpowiednio; wyraża przekonanie, że potrzeby i oczekiwania krajów rozwijających się należy lepiej odzwierciedlać w umowach międzynarodowych oraz w ramach dauhańskiej rundy rozwojowej;

Polityka europejska

13. zwraca uwagę, że UE stoi przed wyzwaniem, jakim jest skuteczne funkcjonowanie w tej zmieniającej się sytuacji gospodarczej na świecie, co oznacza, że musi ona dbać o swoją konkurencyjność, zachowując jednocześnie standardy społeczne i środowiskowe, zacieśniać współpracę ze wschodzącymi gospodarkami Azji Południowo-Wschodniej, a także z Indiami, Chinami i Ameryką Łacińską, oraz zmierzyć się z postępującym arbitralnym protekcyjizmem Stanów Zjednoczonych; zwraca uwagę, że należy zaangażować się na rzecz restrukturyzacji światowego ładu gospodarczego oraz respektować potrzeby krajów rozwijających się, ale także osób znajdujących się w niekorzystnej sytuacji gospodarczej i społecznej w krajach rozwiniętych; podkreśla, że realizacja celów zrównoważonego rozwoju i wdrożenie porozumienia paryskiego musi stanowić nadrzędne ramy zaangażowania w tych dziedzinach, przy czym spójność polityki na rzecz rozwoju to kwestia szczególnej wagi; podkreśla, że finanse publiczne, oficjalna pomoc rozwojowa i uruchamianie zasobów krajowych to narzędzia niezbędne do osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju;

14. podkreśla znaczenie działań wspomagających dla wspierania pozytywnych skutków i możliwości wynikających z globalizacji; podkreśla potrzebę uporządkowanych i wyważonych umów o wolnym handlu; potwierdza swoje poparcie dla polityki handlowej Komisji oraz dla propagowania narzędzi i instrumentów polityki handlowej służących uregulowaniu globalizacji i sprostaniu jej wyzwaniom;

15. uważa, że Unia Europejska proponuje odpowiednie ramy wsparcia z myślą o opracowaniu postępowych zasad w dziedzinie handlu i inwestycji, zachęcaniu do współpracy gospodarczej i solidarności między narodami oraz przeciwdziałaniu zmianie klimatu; zachęca Unię do dalszego rozwijania inicjatyw mających na celu lepsze uregulowanie globalizacji za pomocą skutecznych środków wsparcia;

16. zauważa, że państwa członkowskie mają trudności z samodzielnym radzeniem sobie z ponadnarodowymi wyzwaniami, takimi jak przepływy migracyjne, kryzysy finansowe, unikanie opodatkowania, terroryzm czy zmiana klimatu; podkreśla współodpowiedzialność oraz rolę regionów i miast, jeżeli chodzi o wykorzystanie możliwości, jakie daje globalizacja; obserwuje, że skuteczność europejskich działań zależy od starań państw członkowskich;

17. zwraca uwagę, że spory między UE a Stanami Zjednoczonymi są źródłem nowych wyzwań dla UE, ale stanowią również szansę na poszukiwanie nowych sposobów zarządzania globalizacją, kształtowania jej i przejmowania za nią odpowiedzialności;

Wewnętrzne działania Europy

18. zgadza się z Komisją, że utrzymanie międzynarodowej konkurencyjności przy jednoczesnym zagwarantowaniu wysokich standardów społecznych i środowiskowych jest czynnikiem warunkującym powodzenie europejskiej strategii; z zadowoleniem przyjmuje dalsze ugruntowywanie rynku wewnętrznego w UE oraz konsolidację unii gospodarczej dzięki harmonizacji norm w zakresie ochrony socjalnej, płac i poziomu życia; uważa, że harmonizacja ma zasadnicze znaczenie, ponieważ silny rynek wewnętrzny jest warunkiem wstępnym pomyślnej realizacji strategii międzynarodowych;

19. zauważa, że konkurencyjność na szczeblu międzynarodowym w dużym stopniu zależy od przeprowadzenia automatyzacji i cyfryzacji w sposób odpowiedzialny pod względem społecznym i środowiskowym, przy jednoczesnej ochronie prywatności obywateli europejskich; zauważa, że nowe technologie, zwłaszcza technologia łańcucha bloków, zmieniają charakter handlu międzynarodowego; zwraca uwagę, jak ważne jest osiągnięcie celów polityki klimatycznej, a także zauważa, że jak najszybciej należy przejść na energię ze źródeł odnawialnych; jest zdania, że UE pilnie musi opracować rzeczywistą i skuteczną strategię przemysłową, aby ograniczyć swoją podatność na czynniki zewnętrzne, a jednocześnie musi wspierać przechodzenie na gospodarkę niskoemisyjną; uważa, że odpowiedzią na możliwości i wyzwania, jakie niesie ze sobą globalizacja, jak również na niedawne działania podejmowane przez niektóre państwa trzecie powinna być polityka handlowa UE sprzyjająca otwartemu i wolnemu handlowi opartemu na przejrzystych zasadach i silnym systemie wielostronnym w ramach WTO;

Czwartek, 25 października 2018 r.

20. zwraca uwagę, że zgodnie z art. 12 TFUE, który stanowi, iż określając i realizując inne strategie polityczne i działania Unii, należy brać pod uwagę wymogi ochrony konsumentów, specjalny rozdział poświęcony ochronie konsumentów mógłby przyczynić się do osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony konsumentów dzięki gwarancjom prawnym, na przykład w zakresie prawa do regulacji i zasady ostrożności, ale również do zapewnienia konsumentom wymiernych korzyści i zwiększenia ich zaufania, w tym również w zakresie usług online, do promowania zrównoważonej konsumpcji, uwzględniania interesów konsumentów w procesie wdrażania całych umów handlowych oraz do skutecznego egzekwowania prawa ochrony konsumentów, również w sytuacjach transgranicznych;

21. zwraca uwagę na potrzebę zagwarantowania równych szans małym i średnim przedsiębiorstwom; zwraca się do Komisji o opracowanie europejskiej strategii handlowej na rzecz MŚP, aby włączyć je do międzynarodowych łańcuchów wartości i przewyciężyć typowe dla handlu przeszkody, takie jak bariery pozataryfowe; podkreśla, że dostęp do informacji to jedna z największych przeszkód utrudniających MŚP udział w rynku, co oznacza, że należy poprawić przejrzystość i zwiększyć wsparcie; w tym kontekście domaga się od Komisji opracowania instrumentów ułatwiających stosowanie reguł pochodzenia i preferencji dla MŚP; wskazuje na duży potencjał niewykorzystywanych preferencji i domaga się od Komisji wyznaczenia ambitnych celów w zakresie podniesienia wskaźników wykorzystania; zwraca uwagę na znaczenie MŚP w kontekście realizacji celów zrównoważonego rozwoju; apeluje o uwzględnianie w umowach handlowych specjalnych rozdziałów poświęconych potrzebom i interesom MŚP, zwłaszcza w kwestii ułatwiania dostępu do rynków;

22. zauważa, że potrzebne są skuteczne instrumenty ochrony handlu oraz z zadowoleniem przyjmuje niedawną reformę tych instrumentów, którą należy skutecznie i proporcjonalnie wdrożyć, by chronić przemysł i miejsca pracy przed przywozem towarów po cenach dumpingowych i towarów nieuczciwie subsydiowanych; stwierdza, że instrumentów ochrony handlu nie należy stosować w celach protekcyjnych; popiera działania podjęte przez Komisję po wprowadzeniu przez Stany Zjednoczone ceł na stal i aluminium; zwraca uwagę, że jak najszybciej należy wprowadzić przepisy dotyczące kontroli inwestycji, aby zapobiegać inwestycjom zagranicznym, które są motywowane jedynie polityką przemysłową i służą uzyskiwaniu dostępu do europejskich technologii; przypomina o potrzebie silnego instrumentu dotyczącego udzielania zamówień publicznych w kontekście międzynarodowym; z zadowoleniem przyjmuje odważne kroki podejmowane z myślą o uwzględnieniu w tych instrumentach dumpingu społecznego i środowiskowego oraz wzywa Komisję do dalszego rozwijania skutecznych metod umożliwiających pełne uwzględnianie tych kwestii, w tym również w odniesieniu do standardów społecznych i środowiskowych stosowanych w krajach eksportujących;

23. zauważa, że w odpowiedzi na utratę miejsc pracy na skutek globalizacji państwa członkowskie muszą wzmocnić strategię w zakresie rynku pracy i rozszerzyć ofertę szkoleniową; zwraca jednak uwagę, że potrzebna jest reforma Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EFG), aby sprostać nowym wyzwaniom globalizacji, w tym również zmiana wstępnych warunków umożliwiających otrzymanie wsparcia; podkreśla, że EFG musi stać się aktywniej wykorzystywanym narzędziem służącym przygotowaniu pracowników i przedsiębiorstw do walki z negatywnymi skutkami globalizacji; zauważa, że mniejsze przedsiębiorstwa muszą mieć dostęp do finansowania w ramach EFG; zwraca uwagę, że należy rozszerzyć zakres EFG i objąć nim inne dostosowania wynikające z prowadzonej polityki, a także że fundusz ten potrzebuje odpowiednich środków budżetowych oraz właściwego mechanizmu monitorowania i oceny;

24. dostrzega pozytywne działania podejmowane przez Komisję z myślą o poprawie przejrzystości w umowach o wolnym handlu; wzywa Komisję, aby w odpowiedzi na sceptycyzm wobec globalizacji podjęła inicjatywę na rzecz jeszcze większej przejrzystości umów handlowych, skuteczniejszego monitorowania przepisów i prawodawstwa UE oraz systematyczniejszego włączania obywateli; wzywa Komisję do prowadzenia w pełni przejrzystych negocjacji, a to dzięki podjęciu stałego dialogu z Parlamentem Europejskim, parlamentami narodowymi, partnerami społecznymi i społeczeństwem obywatelskim; wzywa Radę do informowania i angażowania parlamentów narodowych i społeczeństwa obywatelskiego przed zatwierdzeniem mandatów negocjacyjnych oraz w trakcie negocjacji; ubolewa, że w konkluzjach z dnia 22 maja 2018 r. Rada postanowiła utrzymać status quo, decydując się na publikowanie wytycznych negocjacyjnych dotyczących unijnych umów o wolnym handlu po indywidualnym rozpatrzeniu każdego przypadku; apeluje do Rady o publikowanie wszystkich mandatów negocjacyjnych;

25. podkreśla potrzebę intensywniejszego globalnego zarządzania i zasad w celu lepszego wykorzystania możliwości płynących z globalizacji; podkreśla znaczenie posilkowych krajowych strategii politycznych, aby poprawić konkurencyjność i odporność UE;

26. przypomina, że unijne produkty rolno-spożywcze spełniają najwyższe standardy na świecie; zwraca się do Komisji o dopilnowanie, by przywożone produkty rolne spełniały normy UE, a także o zaostrzenie kontroli przywożonych produktów rolno-spożywczych w miejscu ich pochodzenia oraz w momencie dostarczenia ich do UE;

Czwartek, 25 października 2018 r.

27. przypomina o znaczeniu skutecznego wdrażania zawartych umów handlowych w trosce o to, by nasi rolnicy mogli w pełni korzystać z możliwości, jakie tego typu umowy stwarzają w zakresie eksportu, jak np. kompleksowa umowa gospodarczo-handlowa między UE a Kanadą (CETA);
28. podkreśla potrzebę wypracowania nowych zasad i regulacji handlowych na szczeblu światowym, aby uregulować i ujednoczyć standardy produkcyjne, socjalne oraz środowiskowe w sektorze rolno-spożywczym;
29. przyjmuje z zadowoleniem umowę handlową UE z Japonią, czwartym co do wielkości rynkiem eksportu produktów rolnych z UE, która to umowa stworzy korzystne możliwości eksportu wielu produktów rolnych z UE, takich jak wyroby mleczarskie;
30. podkreśla znaczenie wprowadzenia skutecznych i umożliwiających szybkie zastosowanie dwustronnych klauzul ochronnych, które umożliwiają czasowe zawieszenie preferencji, jeśli w wyniku wejścia w życie umowy handlowej zwiększenie przywozu miałyby lub też mogłyby przynieść poważne szkody newralgicznym sektorom, a ponadto zwraca uwagę na znaczenie przeglądu istniejących wielostronnych mechanizmów ochronnych ustanowionych na mocy rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 (rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku) ⁽¹⁾, które to mechanizmy powinny odgrywać rolę zapobiegawczą w odniesieniu do sektorów wrażliwych w oparciu o progi wielkości referencyjnej i progi cenowe umożliwiające automatyczne uruchomienie mechanizmów ochronnych ze skutkiem zawieszającym po osiągnięciu ustalonych progów;
31. zwraca uwagę, że utrzymanie wysokiego poziomu samowystarczalności żywnościowej ma dla UE strategiczne znaczenie; uważa, że globalizacja handlu nie powinna stwarzać zagrożenia dla rentowności producentów artykułów rolno-spożywczych w UE, ponieważ w perspektywie długoterminowej mogłyby to skutkować zależnością od źródeł zewnętrznych, podobnie jak w sektorze energetycznym;
32. zauważa, że dokument Komisji otwierający debatę na temat wykorzystania możliwości płynących z globalizacji to pierwszy tego rodzaju dokument, w którym wspomina się o znaczeniu podniesienia norm dotyczących dobrostanu zwierząt, a to w ramach programu UE w zakresie handlu i inwestycji; z zadowoleniem przyjmuje wyrażoną przez Komisję gotowość do podjęcia działań na rzecz poprawy globalnego ładu w tej dziedzinie; wzywa Komisję do wyraźnego uwzględnienia dobrostanu zwierząt w kolejnej strategii w zakresie polityki handlowej oraz do wykorzystania klauzul przeglądowych w istniejących umowach o wolnym handlu w celu dalszej poprawy przepisów dotyczących dobrostanu zwierząt; wzywa Komisję do zadbania o to, by preferencje handlowe były uzależnione od przestrzegania norm UE w zakresie dobrostanu zwierząt, zagwarantowania bardziej wyrównanych warunków działania i uwzględniania postulatów większości obywateli UE; wzywa Komisję do uznania ważnej roli, jaką bardziej rygorystyczne normy dotyczące dobrostanu zwierząt mogą odegrać w osiągnięciu kilku celów zrównoważonego rozwoju, zwłaszcza celów dotyczących zdrowia w kontekście oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe oraz zmiany klimatu;
33. podkreśla, że kultura i edukacja, w tym uczenie się przez całe życie, są dobrami wspólnymi i że dostęp do kultury i edukacji to prawo człowieka, w związku z czym kultury i edukacji nie można pojmować ani traktować w taki sam sposób jak dowolne dobra i usługi, lecz raczej jako dobra wspólne, które należy chronić i stale rozwijać; w związku z tym wzywa do jednoznacznego wyłączenia usług kulturalnych, audiowizualnych i edukacyjnych, w tym świadczonych online, z zakresu umów handlowych między Unią a państwami trzecimi, takich jak transatlantyckie partnerstwo handlowo-inwestycyjne ze Stanami Zjednoczonymi;
34. w tym kontekście podkreśla kluczową rolę Konwencji UNESCO w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego z 2005 r. wśród międzynarodowych umów handlowych, które muszą uwzględniać odpowiednie postanowienia tej konwencji i być zgodne z nimi;
35. uważa, że zasadnicze znaczenie ma wyważenie negocjacji handlowych dotyczących praw autorskich, tak aby nie doprowadzić do sytuacji, w której umowy handlowe negocjuje się aż do osiągnięcia najmniejszego wspólnego mianownika; należy raczej dążyć do ustalenia jak najlepszych zasad ochrony dziedzictwa kulturowego, promowania różnorodności kulturowej i zapewnienia wynagrodzenia osobom pracującym w sektorze kultury i środków przekazu, tak aby zasady te sprzyjały kreatywności i pobudzały ją, przyczyniały się do rozpowszechniania wiedzy i treści oraz do propagowania praw użytkowników w erze cyfrowej, a także stanowiły otwarte środowisko handlowe oparte na przepisach, które jest niezbędne, aby zapewnić sektorowi kultury i sektorowi kreatywnemu w Unii Europejskiej właściwe warunki rozwoju;

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

Czwartek, 25 października 2018 r.

36. ponownie wzywa UE do korzystania w negocjacjach handlowych z krajami trzecimi z przysługującego jej prawa do przyjmowania lub utrzymywania środków (w szczególności o charakterze regulacyjnym lub finansowym), w tym prawnie wiążącej klauzuli ogólnej, w odniesieniu do ochrony i promowania różnorodności kulturowej i językowej, dziedzictwa kulturowego, wolności wypowiedzi oraz pluralizmu i wolności mediów niezależnie od rodzaju wykorzystywanej technologii i platformy dystrybucji;
37. uznaje ochronę danych za prawo podstawowe w Unii Europejskiej; apeluje o zagwarantowanie wysokich standardów ochrony danych w umowach handlowych między Unią Europejską a państwami trzecimi za sprawą tzw. wzajemnej decyzji stwierdzającej odpowiedni stopień ochrony;
38. podkreśla, jak ważne jest intensywne promowanie unijnych systemów oznaczeń geograficznych i tradycyjnych specjalności, a także zawieranie w dalszym ciągu odpowiednich dwustronnych umów z państwami trzecimi;
39. z zadowoleniem przyjmuje przyznany ostatnio Komisji przez Radę mandat do prowadzenia w imieniu Unii Europejskiej negocjacji w sprawie Konwencji ustanawiającej wielostronny trybunał rozstrzygania sporów inwestycyjnych, aby rozwiązać kwestię ograniczeń istniejącego systemu rozstrzygania sporów między inwestorem a państwem; zauważa, że wielostronny trybunał rozstrzygania sporów inwestycyjnych będzie stałym organem do rozstrzygania sporów inwestycyjnych oraz będzie reprezentował bardziej przejrzysty, spójniejszy i sprawiedliwszy system, który będzie wyjątkowo korzystny dla inwestorów; ponadto w związku z tym wyraża zadowolenie, że Rada postanowiła również opublikować wytyczne negocjacyjne, o co Parlament od dawna wnioskował, jako że dąży on do większej przejrzystości w dziedzinie międzynarodowych negocjacji;

Zewnętrzne działania Europy

40. wzywa Komisję do uczynienia celów zrównoważonego rozwoju i porozumienia paryskiego przewodnimi zasadami polityki handlowej UE; zauważa, że nie wystarczą w tym celu reformy, o których mowa w strategii „Handel z korzyścią dla wszystkich”; wzywa Komisję do rozważenia kwestii zrównoważoności jako nadrzędnej zasady mającej zastosowanie do wszystkich umów handlowych, w tym również w oparciu o zawierane w każdym rozdziale zobowiązania w zakresie zrównoważoności, a także do uwzględnienia specjalnego rozdziału przyczyniającego się do wspierania i promowania międzynarodowych konwencji o prawach socjalnych, pracowniczych i prawach człowieka oraz wielostronnych porozumień dotyczących środowiska; zauważa, że należy odpowiednio monitorować stosowanie owych wiążących i możliwych do wyegzekwowania przepisów w celu uruchomienia procedury konsultacji rządowych, a w razie potrzeby – specjalnych mechanizmów rozwiązywania sporów, ustanowionych w rozdziale dotyczącym handlu i zrównoważonego rozwoju; wzywa Radę i Komisję do ambitniejszego podejścia w negocjacjach z uprzemysłowionymi krajami partnerskimi w sprawie konwencji MOP, do których odwołania mają znaleźć się w umowie;
41. wzywa Komisję do uwzględniania przekonujących i kompleksowych rozdziałów dotyczących zrównoważonego rozwoju w umowach o wolnym handlu z myślą o wspieraniu handlu międzynarodowego; z zadowoleniem przyjmuje 15-punktowy plan Komisji dotyczący poprawy skuteczności opracowywanych przez UE rozdziałów poświęconych handlowi i zrównoważonemu rozwojowi;
42. zwraca uwagę na znaczenie zrównoważonej i postępowej polityki handlowej dla sprostania wyzwaniom globalizacji dzięki zrównoważonym umowom o wolnym handlu, które już zawarto lub które są przedmiotem negocjacji, np. z Kanadą, Japonią, Singapurem, Australią, Nową Zelandią, Wietnamem i Meksykiem;
43. zwraca się do Komisji o prowadzenie ambitnej polityki handlowej i utrzymanie otwartego środowiska inwestycyjnego; dodaje, że należy szybko ratyfikować zawarte i podpisane umowy handlowe, aby dotrzymać zobowiązań wobec naszych partnerów;
44. wzywa Komisję do uwzględniania w unijnych umowach o wolnym handlu przepisów dotyczących handlu elektronicznego, w tym transgranicznych przepływów danych, aby pokazać, że handel towarami i usługami cyfrowymi może przynieść realne korzyści przedsiębiorstwom i konsumentom;
45. gratuluje Komisji decyzji o ustanowieniu nowej nagrody UE dla miast prowadzących sprawiedliwy i etyczny handel;
46. apeluje do Komisji o ocenę, w jaki sposób technologie rozproszonego rejestru i technologie łańcucha bloków można by wykorzystać w celu ożywienia handlu międzynarodowego, a także o zajęcie się takimi kwestiami jak przejrzystość, elastyczność i walka z podrabianiem produktów;

Czwartek, 25 października 2018 r.

47. podkreśla, że oenztowska agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i porozumienie klimatyczne z Paryża to podstawowe punkty odniesienia na potrzeby pomiaru wkładu unijnej polityki handlowej w osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju uzgodnionych na szczeblu globalnym; zauważa, że oceny skutków dokonywane przed rozpoczęciem negocjacji muszą uwzględniać realizację celów zrównoważonego rozwoju; zauważa, że jednym z podstawowych punktów ocen skutków muszą być krajowe strategie zrównoważonego rozwoju i plany wdrażania porozumienia paryskiego; zwraca uwagę, że umowy handlowe i ich potencjalne skutki powinny stanowić odpowiedź na potrzeby związane z realizacją celów zrównoważonego rozwoju; wzywa Komisję, by w swoich przyszłych sprawozdaniach z realizacji umów o wolnym handlu przedstawiała popartą odpowiednimi danymi ocenę ich wpływu na osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju i wdrożenie porozumienia paryskiego; zauważa, że jeżeli części umowy utrudniają osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju lub wdrożenie porozumienia paryskiego, należy dokonać dostosowań;

48. zauważa, że system Komisji dotyczący wdrażania koncepcji spójności polityki na rzecz rozwoju powinien być zgodny z celem zrównoważonego rozwoju nr 17; zwraca uwagę, że wzajemne oddziaływanie takich obszarów polityki jak handel, rolnictwo, polityka zewnętrzna, rybołówstwo, ochrona środowiska i podatki wymaga spójnej oceny z udziałem społeczeństwa obywatelskiego, Komisji i parlamentów narodowych; zauważa, że przeciwwagą dla łamania przepisów dotyczących zrównoważonego rozwoju muszą być środki naprawcze; apeluje o ocenę spójności polityki na rzecz rozwoju, zgodnie z postanowieniami traktatu lizbońskiego dotyczącymi wniosków ustawodawczych w dziedzinie handlu; zauważa, że odpowiedzialne prowadzenie działalności gospodarczej i odpowiedzialne zarządzanie globalnymi łańcuchami wartości to czynniki mające zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju oraz że w programie działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030 podkreślono, iż istnieje pilna potrzeba opracowania unijnego planu działania na rzecz odpowiedzialnego prowadzenia działalności gospodarczej, który przyczyniłby się do poprawy spójności polityki na szczeblu UE;

49. zwraca uwagę, że ratyfikacja i wdrożenie podstawowych norm pracy MOP musi być priorytetem w kontekście wdrażania każdej umowy o wolnym handlu; zwraca uwagę, że na etapie przygotowywania umów, ich wykonywania oraz monitorowania po wykonaniu w drodze dwustronnych spotkań z partnerami negocjacyjnymi należy uwzględnić zorganizowane społeczeństwo obywatelskie i partnerów społecznych; zauważa, że należy wprowadzić skuteczny i praktyczny mechanizm rozstrzygania sporów oraz ustanowić skuteczne organy monitorujące z udziałem społeczeństwa obywatelskiego;

50. zwraca uwagę, że UE uregulowała łańcuchy dostaw drewna, ryb i minerałów z regionów ogarniętych konfliktami, a kilka państw członkowskich opracowało ramy należytej staranności dla różnych sektorów, co wskazuje na potrzebę opracowania szerokich ram w celu zagwarantowania równych warunków działania; zwraca się zatem do Komisji o uwzględnienie coraz większej złożoności łańcuchów wartości i rosnącej wzajemnej zależności producentów poprzez wprowadzenie jasnych zobowiązań w zakresie przejrzystości i należytej staranności w obrębie całego łańcucha dostaw, gdyż słabe egzekwowanie istniejących przepisów prawa pracy oraz norm w zakresie bezpieczeństwa pracy w krajach, z których pochodzą surowce, w dalszym ciągu jest problemem wymagającym pilnego rozwiązania; wzywa Komisję do wykorzystania istniejącego prawodawstwa UE w zakresie minerałów z regionów ogarniętych konfliktami i drewna oraz niedawno opublikowanych wytycznych OECD dotyczących należytej staranności w odpowiedzialnym prowadzeniu działalności gospodarczej; zauważa, że globalne łańcuchy wartości sprawiają również, iż niektóre firmy dostawcze ignorują przepisy prawa pracy, przenoszą działalność gospodarczą poza UE oraz zatrudniają pracowników w niebezpiecznych i niedopuszczalnych warunkach; przypomina, że praktyki te stanowią nieuczciwą konkurencję dla dostawców, którzy szanują prawo pracy i międzynarodowe normy pracy, a także dla rządów, które chcą podnosić wynagrodzenie i poziom życia; podkreśla znaczenie godziwego poziomu płac oraz godziwych norm bezpieczeństwa w miejscu pracy dla trwałego globalnego systemu handlu i nowych globalnych łańcuchów wartości; wzywa Komisję, by w ścisłej współpracy z MOP i OECD zbadała skutki rozwoju globalnych łańcuchów wartości i przedstawiła konkretne propozycje poprawy warunków w ich obrębie oraz by pracowała nad przygotowaniem wielostronnych i prawnie wiążących ram odpowiedzialności korporacyjnej i odpowiedzialnego prowadzenia działalności gospodarczej, dotyczących godnej pracy, zrównoważenia środowiskowego i poszanowania praw człowieka; dostrzega, że zamiast jednostronnie wprowadzać ważne zasady, UE powinna raczej dążyć do ustanowienia wiążących ram w wyniku wielostronnych negocjacji; wzywa UE i państwa członkowskie do wykazania się zdolnościami przywódczymi i do większego zaangażowania w obrady w ramach ONZ na temat wiążącego traktatu dotyczącego biznesu i praw człowieka; wzywa Komisję, by zgodnie z czterema strategicznymi celami programu godnej pracy MOP zobowiązała się do poszanowania, promowania i wdrażania międzynarodowych norm pracy oraz podstawowych zasad i praw pracowniczych;

51. zwraca uwagę, że do osiągnięcia celu, jakim jest równouprawnienie płci, niezbędne są aktywne działania służące zwiększeniu szans kobiet na wykorzystanie możliwości wynikających z umów o wolnym handlu; apeluje, aby umowy handlowe zawierały specjalny rozdział poświęcony handlowi i równouprawnieniu płci oraz wzmocnieniu pozycji kobiet, przewidujący środki służące m.in. poprawie równowagi między życiem zawodowym a rodzinnym oraz dostępu do usług społecznych i zdrowotnych, mający na celu doprowadzenie do większego udziału przedsiębiorstw prowadzonych przez kobiety (zwłaszcza mikroprzedsiębiorstw i MŚP) w zamówieniach publicznych, wspieranie umiędzynarodowienia przedsiębiorstw prowadzonych przez kobiety i korzystania przez kobiety z możliwości oferowanych w ramach trybu nr 4;

Czwartek, 25 października 2018 r.

52. zwraca uwagę, że ze względu na ataki na wielostronny porządek gospodarczy świata niezwykle ważne jest utrzymanie tego porządku, gdyż każda ucieczka w protekcyjnizm byłaby szkodliwa oraz prowadziłaby do wojny handlowej; zauważa, że porządek wielostronny można utrzymać tylko wówczas, jeżeli zostanie on zreformowany; jest zdania, że aby utrzymać ten porządek, należy lepiej uwzględnić w nim agendę ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 oraz porozumienie klimatyczne z Paryża; apeluje do Komisji o podjęcie działań mających na celu odblokowanie Organu Apelacyjnego WTO, a także zwraca się do Komisji o promowanie międzynarodowej współpracy w zakresie przeciwdziałania nieuczciwej konkurencji i protekcyjnizmowi, które to zjawiska szkodzą zarówno przedsiębiorstwom, jak i obywatelom; zauważa, że głównym celem UE powinien być otwarty i uczciwy handel umożliwiający realizację celów zrównoważonego rozwoju i uwzględniający potrzeby krajów rozwijających się, o czym jest mowa w strategii „Handel z korzyścią dla wszystkich”; zauważa, że ze względu na niewielkie obecnie szanse powodzenia inicjatyw wielostronnych UE powinna w międzyczasie dążyć do zawierania umów dwustronnych i fakultatywnych, w których jedną z zasad przewodnich jest sprawiedliwy handel; uważa jednak, że w obecnej sytuacji UE może wykazać się zdolnościami przywódczymi i poprowadzić reformę wielostronnego ładu handlowego w trwały i zrównoważony sposób;

53. zauważa, że otwarty, sprawiedliwy i zrównoważony handel jest ekonomicznie pożądany i niesie ze sobą istotne skutki polityczne; zwraca uwagę, że w świetle strategii „America First” oraz nowej inicjatywy „Jeden pas i jeden szlak” strategiczne znaczenie ma wykorzystanie przez UE handlu jako instrumentu promowania demokratycznego i zrównoważonego rozwoju, a także zacieśnienie dialogu i zwiększenie pomocy technicznej, zwłaszcza w państwach Partnerstwa Wschodniego i w państwach afrykańskich; zwraca uwagę, że handel i inwestycje w krajach partnerskich muszą być powiązane ze strategiami na rzecz zrównoważonego rozwoju; wzywa Komisję, by dążyła do spójnego wdrażania układów o stowarzyszeniu z państwami Partnerstwa Wschodniego; apeluje do Komisji o opracowanie w perspektywie średnioterminowej strategii na rzecz nawiązania stabilnych stosunków ze Wspólnotą Niepodległych Państw; zauważa, że w realizacji umów o partnerstwie gospodarczym z regionami i państwami afrykańskimi handel nie jest jedynym istotnym elementem; decydujące znaczenie ma powiązanie tych umów z wymogami w zakresie zrównoważonego rozwoju w państwach afrykańskich; zwraca się do Komisji o dążenie do poprawy zdolności rządów do uwzględniania problematyki związanej ze zrównoważonym rozwojem gospodarczym sprzyjającym włączeniu społecznemu w krajowych strategiach i programach w dziedzinie handlu; przypomina, jak ważne jest, by UE pogłębiła współpracę w dziedzinie handlu z organizacjami międzynarodowymi takimi jak ONZ, MOP, OECD i Bank Światowy z myślą o wyzwaniach, jakich źródłem jest globalizacja; w związku z tym wyraża ubolewanie, że Unia i większość państw członkowskich nie osiągnęły celu dotyczącego przekazywania 0,7 % dochodu narodowego brutto na finansowanie współpracy na rzecz rozwoju;

54. podkreśla, że system zarządzania światowym handlem powinien umożliwiać integrację handlową, która stwarza realne możliwości zrównoważonego rozwoju; w związku z tym zwraca uwagę, że obecny system specjalnego i zróżnicowanego traktowania w ramach WTO nie przynosi oczekiwanych rezultatów; podkreśla potrzebę poprawy skuteczności i funkcjonalności tego systemu z myślą o krajach rozwijających się;

55. podkreśla, że umowy handlowe mogą mieć negatywny wpływ na bezpieczeństwo żywnościowe w krajach rozwijających się; wzywa UE do ochrony lokalnej produkcji żywności i zapobiegania szkodliwym skutkom taniego przywozu, w tym również w ramach umów o partnerstwie gospodarczym;

56. ubolewa, że co najmniej 218 mln dzieci wykorzystuje się jako siłę roboczą, głównie w celu obniżenia kosztów; wzywa UE do dopilnowania, aby towary będące w obrocie w UE w ramach systemów certyfikatów etycznych wytwarzano bez wykorzystania pracy przymusowej i pracy dzieci, do zagwarantowania wiarygodnego stosowania etykiet „sprawiedliwy” i „etyczny” oraz do umożliwienia konsumentom dokonywania świadomego wyboru;

57. zauważa, że dotychczas zawarto tylko jedną kompleksową umowę o partnerstwie gospodarczym; w związku z tym wzywa UE do uwzględnienia trudności napotykanych przez kraje rozwijające się w związku z umowami o partnerstwie gospodarczym po wygaśnięciu umowy z Kotonu; w szczególności podkreśla potrzebę przeprowadzenia dogłębnej analizy wpływu tych umów na gospodarkę państw afrykańskich oraz na ich rynki pracy, a także potrzebę promowania wewnątrzregionalnego handlu w Afryce;

58. ubolewa, że każdego roku środki o wartości przekraczającej całkowitą roczną oficjalną pomoc rozwojową są odprowadzane z Afryki w formie nielegalnych przepływów finansowych; zwraca uwagę na szkodliwe skutki unikania opodatkowania dla krajów rozwijających się, tracących w ten sposób znaczne ilości środków publicznych, które można by wykorzystać nie tylko do poprawy wzrostu gospodarczego, ochrony środowiska i usług publicznych, ale także do zwiększenia spójności społecznej; wzywa Komisję, by podczas negocjowania umów handlowych nadała priorytetowe znaczenie walce z tym poważnym problemem i wykorzystywała w tym celu wszelkie dostępne narzędzia; nalega, aby w zawieranych przez UE umowach o wolnym handlu i w preferencyjnych systemach handlu uwzględniano rygorystyczne postanowienia służące zwalczaniu uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania;

Czwartek, 25 października 2018 r.

59. ponawia wezwanie do stworzenia skutecznych narzędzi walki z uchylaniem się od opodatkowania i unikaniem opodatkowania na całym świecie oraz do zacieśnienia współpracy w kwestiach podatkowych z krajami rozwijającymi się, w tym w odniesieniu do mobilizacji zasobów krajowych;

60. przypomina o potrzebie ustanowienia międzyrządowego organu ONZ, który na równych prawach z krajami rozwijającymi się będzie się angażował na rzecz reformy globalnych przepisów podatkowych;

61. zdecydowanie popiera dalsze upowszechnianie technologii i usług cyfrowych w unijnej polityce rozwoju; wzywa Komisję do zwiększenia inwestycji w rozwój infrastruktury cyfrowej na globalnym Południu;

62. z zadowoleniem przyjmuje europejski plan inwestycji zewnętrznych, którego celem jest wspieranie zrównoważonego wzrostu, inwestycji i tworzenia miejsc pracy w krajach rozwijających się; wzywa do rozszerzenia obecnego mandatu EBI do udzielania pożyczek na rzecz państw trzecich, aby zwiększyć rolę banku w osiągnięciu zrównoważonego rozwoju – poprzez łączenie instrumentów finansowania, współfinansowanie projektów i rozwój lokalnego sektora prywatnego – z naciskiem na kraje najsłabiej rozwinięte i państwa niestabilne;

63. z zadowoleniem przyjmuje zaktualizowaną w 2017 r. strategię Komisji dotyczącą pomocy na rzecz wymiany handlowej, której celem jest zwiększenie i unowocześnienie wsparcia UE dla krajów rozwijających się; wzywa do nasilenia działań i zwiększenia zaangażowania finansowego UE w inicjatywy w zakresie pomocy na rzecz wymiany handlowej, aby ułatwić krajom rozwijającym się, w szczególności krajom najsłabiej rozwiniętym, osiągnięcie dobrobytu dzięki handlowi i inwestycjom, a także wspierać starania tych krajów na rzecz osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju;

o

o o

64. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
